Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B REGULAMENTUL (CE) NR. 2006/2004 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 27 octombrie 2004

privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 364, 9.12.2004, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005	L 149	22	11.6.2005
►M2	Directiva 2007/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007	L 332	27	18.12.2007
►M3	Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009	L 337	11	18.12.2009
►M4	Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010	L 334	1	17.12.2010
►M5	Regulamentul (UE) nr. 954/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2011	L 259	1	4.10.2011

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 2006/2004 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 27 octombrie 2004

privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European [1],

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat [2],

întrucât:

(1) Rezoluția Consiliului din 8 iulie 1996 privind cooperarea dintre administrații pentru aplicarea legislației privind piața internă [3] a recunoscut necesitatea continuării eforturilor constante de îmbunătățire a cooperării dintre administrații și a invitat statele membre și Comisia să examineze, cu prioritate, posibilitatea de a consolida cooperarea administrativă în aplicarea legislației.

(2) Dispozițiile de drept intern în vigoare privind aplicarea legilor care protejează interesele consumatorilor nu sunt adaptate la problemele puse de aplicarea legislației pe piața internă, iar o cooperare eficientă și rațională în această materie este imposibilă. Aceste dificultăți împiedică cooperarea între autoritățile publice însărcinate cu aplicarea legislației pentru a detecta încălcarea intracomunitară a legilor care protejează interesele consumatorilor pentru a investiga aceste încălcări, a le pune capăt sau a le interzice. Aplicarea deficitară a legislației în cazuri transfrontaliere care decurge din aceasta permite comercianților și furnizorilor să se sustragă de la aplicarea legislației prin schimbarea sediilor lor în cadrul Comunității. Aceasta dă naștere la o deturnare a concurenței pentru comercianții și furnizorii care respectă legea și își exercită activitățile fie la scară națională, fie pe plan transfrontalier. În afară de aceasta, dificultățile de a garanta respectarea legislației pe plan transfrontalier determină diminuarea încrederii consumatorilor să accepte ofertele comerciale transfrontaliere, ceea ce are ca efect diminuarea încrederii lor în piața internă.

---

[1] JO C 108, 30.4.2004, p. 86.

[2] Avizul Parlamentului European din 20 aprilie 2004 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 octombrie 2004.

[3] JO C 224, 1.8.1996, p. 3.

▼B

(3) Prin urmare, ar trebui, pe de o parte, să se faciliteze cooperarea între autoritățile publice însărcinate cu aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorilor, în cazul în care acestea se confruntă cu încălcări intracomunitare, și, pe de cealaltă parte, să se contribuie la buna funcționare a pieței interne, la calitatea și la coerența aplicării legislației în materie de protecție a consumatorilor și la supravegherea intereselor economice ale consumatorilor.

(4) Legislația comunitară conține rețele de cooperare destinate să asigure respectarea acesteia în scopul protecției consumatorilor dincolo de interesele lor economice, în special în ceea ce privește sănătatea. Ar trebui să se procedeze la un schimb de cele mai bune practici între rețelele stabilite în temeiul prezentului regulament și rețelele menționate anterior.

(5) Domeniul de aplicare al dispozițiilor prezentului regulament în materie de asistență reciprocă ar trebui să se limiteze la încălcările intracomunitare ale legislației comunitare privind protecția consumatorilor. Eficiența cu care aceste încălcări sunt urmărite în justiție la nivel național ar trebui să garanteze lipsa discriminării între tranzacțiile naționale și cele intracomunitare. Prezentul regulament nu aduce atingere competențelor Comisiei în ceea ce privește încălcările legislației comunitare comise de statele membre, nici nu conferă Comisiei puteri care să-i permită să pună capăt încălcărilor intracomunitare definite de prezentul regulament.

(6) Protecția consumatorilor împotriva încălcărilor intracomunitare necesită punerea în aplicare a unei rețele de autorități publice însărcinate cu aplicarea legislației în întreaga Comunitate. Aceste autorități trebuie să dispună de un minim de puteri comune de anchetă și de executare a legislației pentru a aplica prezentul regulament în mod eficient și a descuraja comercianții și furnizorii de la comiterea de încălcări intracomunitare.

(7) Capacitatea autorităților competente de a coopera liber pe o bază reciprocă pentru a schimba informații, a detecta și a ancheta încălcările intracomunitare și de a lua măsuri pentru a le pune capăt acestora sau a le interzice este indispensabilă pentru garantarea bunei funcționări a pieței interne și a protecției consumatorilor.

(8) În cazul în care primesc o cerere de asistență reciprocă, autoritățile competente ar trebui, de asemenea, să recurgă la alte puteri sau măsuri care sunt la dispoziția lor la nivel național, inclusiv puterea de a declanșa urmărirea penală pentru a pune capăt sau a interzice, fără întârziere, încălcările intracomunitare, după caz.

(9) Pentru a asigura că anchetele nu sunt compromise, iar reputația comercianților și a furnizorilor nu este afectată pe nedrept, informațiile schimbate între autoritățile competente ar trebui să beneficieze de garanțiile cele mai riguroase de confidențialitate și de secret profesional. Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu

▼B

caracter personal și libera circulație a acestor date [1] și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și libera circulație a acestor date [2] ar trebui să se aplice în contextul prezentului regulament.

(10) Problemele existente privind aplicarea legislației depășesc frontierele Uniunii Europene, iar interesele consumatorilor comunitari ar trebui protejate de acțiunile operatorilor comerciali care încalcă legea și sunt stabiliți în țări terțe. Prin urmare, ar trebui negociate acorduri internaționale cu aceste țări terțe în domeniul asistenței reciproce pentru aplicarea legilor care protejează interesele consumatorilor. Aceste acorduri internaționale ar trebui negociate la nivel comunitar în domeniile reglementate de prezentul regulament pentru a garanta o protecție optimă a consumatorilor comunitari și buna funcționare a cooperării cu țările terțe în privința aplicării legislației.

(11) Ar trebui coordonate la nivel comunitar activitățile statelor membre în ceea ce privește aplicarea legislației în domeniul încălcărilor intracomunitare pentru a se îmbunătăți aplicarea prezentului regulament și a se contribui la calitatea și coerența aplicării legislației.

(12) Ar trebui coordonate la nivel comunitar activitățile de cooperare administrativă ale statelor membre în ceea ce privește aspectele intracomunitare ale acestora pentru a se îmbunătăți aplicarea legislației privind protecția consumatorilor. Această cooperare s-a conturat deja prin aplicarea rețelei extrajudiciare europene.

(13) În cazul în care coordonarea activităților statelor membre prevăzută de prezentul regulament necesită ajutor financiar din partea Comunității, acordarea acestui ajutor se decide în conformitate cu procedurile prevăzute de Decizia nr. 20/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 decembrie 2003 de stabilire a unui cadru general pentru finanțarea activităților comunitare care trebuie efectuate în sprijinul politicii consumatorilor între anii 2004-2007 [3], în special acțiunile 5 și 10 menționate de anexa la respectiva decizie și de deciziile viitoare.

(14) Organizațiile consumatorilor joacă un rol esențial pentru informarea și educarea consumatorilor, precum și în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor, inclusiv soluționarea litigiilor și ar trebui încurajate să coopereze cu autoritățile competente pentru a îmbunătăți aplicarea prezentului regulament.

(15) Măsurile necesare pentru aplicarea prezentului regulament trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei [4].

---

[1] JO L 281, 23.11.1995, p. 31, directivă astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).
[2] JO L 8, 12.1.2001, p. 1.
[3] JO L 5, 9.1.2004, p. 1, decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia nr. 786/2004/CE (JO L 138, 30.4.2004, p. 7).
[4] JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

(16) Pentru a supraveghea eficiența punerii în aplicare a prezentului regulament și a proteja eficient consumatorii, statele membre au obligația să prezinte rapoarte periodice.

(17) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și aderă la principiile consacrate, în special prin Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene ([1]). Prin urmare, ar trebui să fie interpretat și aplicat în conformitate cu aceste drepturi și principii.

(18) Având în vedere că obiectivul prezentului regulament, anume cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să aplice legislația în materie de protecție a consumatorului, nu poate fi realizat suficient de statele membre din cauza imposibilității acestora de a asigura cooperarea și colaborarea prin acțiuni izolate și poate fi realizat mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate să ia măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul menționat anterior, prezentul regulament nu depășește cerințele necesare pentru realizarea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiectiv

Prezentul regulament stabilește condițiile în care autoritățile competente ale statelor membre, desemnate responsabile de aplicarea legilor care protejează interesele consumatorilor, cooperează între ele și cu Comisia pentru a garanta respectarea acestor legi și buna funcționare a pieței interne și pentru a îmbunătăți protecția intereselor economice ale consumatorilor.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Dispozițiile în materie de asistență reciprocă menționate la capitolele II și III se aplică încălcărilor intracomunitare.

(2) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor comunitare de drept internațional privat, în speciale celor legate de competența judiciară și de legea aplicabilă.

(3) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării, în statele membre, a măsurilor privind cooperarea judiciară în materie penală și civilă, în special funcționarea Rețelei Judiciare Europene.

([1]) JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

▼B

(4) Prezentul regulament nu aduce atingere respectării de către statele membre a oricărei alte obligații în materie de asistență reciprocă în ceea ce privește protecția intereselor economice colective ale consumatorilor, inclusiv în materie penală, care decurge din alte acte juridice, inclusiv din acorduri bilaterale sau multilaterale.

(5) Prezentul regulament nu aduce atingere Directivei 98/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor ([1]).

(6) Prezentul regulament nu aduce atingere legislației comunitare privind piața internă, în special dispozițiilor privind libera circulație a bunurilor și serviciilor.

(7) Prezentul regulament nu aduce atingere legislației comunitare privind serviciile de difuzare a programelor de televiziune.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament:

(a) „legi care protejează interesele consumatorilor” înseamnă directivele transpuse în dreptul intern al statelor membre și în regulamentele menționate de anexă;

(b) „încălcare intracomunitară” înseamnă orice act sau altă omisiune contrară legilor care protejează interesele consumatorilor, astfel cum sunt definite la litera (a), care aduce atingere sau poate aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor dintr-unul sau mai multe state membre, altele decât cel în care actul sau omisiunea în cauză își are originea sau a avut loc ori pe teritoriul căruia este stabilit comerciantul sau furnizorul responsabil sau în care se găsesc dovezile sau activele privind actul sau omisiunea respectivă;

(c) „autoritatea competentă” înseamnă orice autoritate publică stabilită la nivel național, regional sau local și care are competențe specifice de asigurare a respectării legilor care protejează interesele consumatorilor;

(d) „birou unic de legătură” înseamnă autoritatea publică a fiecărui stat membru desemnat responsabil de coordonarea aplicării prezentului regulament în statul membru respectiv;

(e) „agent abilitat” înseamnă un agent al unei autorități competente desemnat responsabil de aplicarea prezentului regulament;

(f) „autoritate solicitantă” înseamnă autoritatea competentă care formulează o cerere de asistență reciprocă;

(g) „autoritatea solicitată” înseamnă autoritatea competentă care primește o cerere de asistență reciprocă;

(h) „comerciant sau furnizor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care, în ceea ce privește legile care protejează interesele consumatorilor, are activități comerciale, liberale, artizanale sau profesionale;

(i) „activități de supraveghere a pieței” înseamnă acțiunile unei autorități competente însărcinate să determine dacă au avut loc încălcări intracomunitare pe teritoriul său;

([1]) JO L 166, 11.6.1998, p. 51, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2002/65/CE (JO L 271, 9.10.2002, p. 16).

▼B

(j) „reclamația unui consumator” înseamnă o declarație, susținută de dovezi suficiente, prin care un comerciant sau furnizor a comis sau este susceptibil să comită o încălcare a legilor care protejează interesele consumatorilor;

(k) „interesele colective ale consumatorilor” înseamnă interesele unui anumit număr de consumatori care au suferit sau sunt susceptibili să sufere un prejudiciu din cauza unei încălcări.

Articolul 4

Autorități competente

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritățile competente și biroul unic de legătură responsabil de aplicarea prezentului regulament.

(2) Fiecare stat membru poate, în cazul în care consideră că este necesar pentru a se conforma obligațiilor care îi revin în conformitate cu prezentul regulament, să desemneze alte autorități publice. Acesta poate, de asemenea, să desemneze organisme care au un interes legitim să pună capăt sau să interzică încălcările intracomunitare, în conformitate cu articolul 8 alineatul (3).

(3) Fiecare autoritate competentă dispune, fără a aduce atingere alineatului (4), de puterile de anchetă și de executare necesare aplicării prezentului regulament și le exercită în conformitate cu legislația internă.

(4) Autoritățile competente pot să-și exercite puterile menționate la alineatul (3) în conformitate cu legislația internă, fie:

(a) direct sub autoritatea lor proprie sau sub controlul autorităților judiciare, fie

(b) cerând instanțelor judecătorești competente să pronunțe decizia necesară, inclusiv, după caz, prin formularea unei căi de atac, în cazul în care această cerere nu este îndeplinită.

(5) În măsura în care autoritățile competente își exercită puterile făcând apel la instanțele judecătorești în conformitate cu alineatul (4) litera (b), aceste instanțe sunt competente să ia deciziile necesare.

(6) Puterile menționate la alineatul (3) nu se exercită decât în cazul în care există motive întemeiate să se bănuiască o încălcare intracomunitară și acestea includ cel puțin dreptul:

(a) de acces la orice document pertinent, sub orice formă, care are legătură cu încălcarea intracomunitară;

(b) să ceară oricărei persoane să comunice informații utile legate de încălcarea intracomunitară;

(c) să efectueze inspecțiile necesare la locul faptei;

(d) să ceară în scris vânzătorului sau furnizorului în cauză să înceteze încălcarea comunitară;

(e) să obțină de la vânzătorului sau furnizorul responsabil de încălcarea intracomunitară angajamentul de a pune capăt încălcării și, după caz, să facă acest angajament public;

(f) să ceară încetarea sau interzicerea oricărei încălcări intracomunitare și, după caz, să facă publice deciziile care decurg din aceasta;

▼B

(g) să ceară părții care a pierdut cauza să despăgubească statul sau beneficiarul desemnat sau prevăzut de legislația internă, în caz de neexecutare a deciziei.

(7) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de resursele necesare pentru aplicarea prezentului regulament. Agenții abilitați îndeplinesc standardele profesionale și sunt supuși unor proceduri sau unor reguli de conduită interne adecvate, care garantează în special protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, echitatea procedurilor și respectarea adecvată a dispozițiilor articolului 13 în materie de confidențialitate și de secret profesional.

(8) Fiecare autoritate competentă face publice drepturile și competențele care recunosc în temeiul prezentului regulament și desemnează agenții abilitați.

Articolul 5

Liste

(1) Fiecare stat membru comunică Comisiei și statelor membre identitatea autorităților competente, a celorlalte autorități publice și a organismelor care au un interes legitim să pună capăt sau să interzică încălcările intracomunitare, precum și a biroului unic de legătură.

(2) Comisia publică și actualizează lista de birouri unice de legătură și de autorități competente în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

CAPITOLUL II

ASISTENȚĂ RECIPROCĂ

Articolul 6

Schimbul de informații la cerere

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată furnizează, fără întârziere, în conformitate cu articolul 4, orice informație relevantă cerută pentru a se stabili dacă s-a produs o încălcare intracomunitară sau dacă există motive întemeiate să se bănuiască că o astfel de încălcare se poate produce.

(2) Autoritatea solicitată procedează, după caz cu ajutorul altor autorități publice, la anchetele adecvate sau ia orice altă măsură necesară sau adecvată, în conformitate cu articolul 4 pentru a aduna informațiile cerute.

(3) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată poate autoriza un agent abilitat al autorității solicitante să însoțească agenții autorității solicitate pe parcursul anchetelor acestora.

(4) Măsurile necesare pentru aplicarea prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19 alineatul (2).

▼B

Articolul 7

Schimbul de informații fără cerere prealabilă

(1) În cazul în care o autoritate competentă are cunoștință de o încălcare intracomunitară sau are motive întemeiate să bănuiască că o astfel de încălcare se poate produce, aceasta informează autoritățile competente din celelalte state membre și Comisia despre aceasta, furnizând de îndată toate informațiile necesare.

(2) În cazul în care o autoritate competentă ia măsuri executorii suplimentare sau primește cereri de asistență reciprocă în ceea ce privește încălcarea intracomunitară, aceasta informează autoritățile competente din celelalte state membre și Comisia despre aceasta.

(3) Măsurile necesare pentru aplicarea prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19 alineatul (2).

Articolul 8

Cereri de măsuri executorii

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată ia toate măsurile executorii necesare pentru a pune capăt sau a interzice, fără întârziere, încălcarea intracomunitară.

(2) Pentru a îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul alineatului (1), autoritatea solicitată își exercită puterile menționate la articolul 4 alineatul (6) și orice alte puteri care i se recunosc în temeiul legislației interne. Autoritatea solicitată stabilește, după caz cu ajutorul altor autorități publice, măsurile executorii care trebuie luate pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea intracomunitară în mod proporționat, rațional și eficient.

(3) Autoritatea solicitată poate, de asemenea, să-și îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul alineatelor (1) și (2) prin însărcinarea unui organism desemnat în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) a doua teză ca având un interes legitim să pună capăt sau să interzică încălcarea intracomunitară în numele autorității solicitate. În cazul în care acest organism nu reușește să pună capăt sau să interzică încălcarea intracomunitară în cel mai scurt termen, autoritatea solicitată este obligată să-și îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul alineatelor (1) și (2).

(4) Autoritatea solicitată nu poate să ia măsurile prevăzute la alineatul (3) decât în cazul în care, după consultarea autorității solicitante privind recurgerea la măsurile respective, aceasta din urmă și autoritatea solicitată convin că:

— recurgerea la măsurile prevăzute la alineatul (3) pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea intracomunitară este cel puțin la fel de eficientă ca o acțiune a autorității solicitate

și

— însărcinarea organismului desemnat de legislația internă să ia măsurile respective nu generează divulgarea către acest organism a informațiilor protejate în temeiul articolului 13.

▼B

(5) În cazul în care autoritatea solicitantă estimează că acele condiții prevăzute la alineatul (4) nu sunt îndeplinite, aceasta informează în scris autoritatea solicitată despre aceasta, aducând motive în sprijinul afirmației sale. În cazul în care autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată sunt în dezacord, autoritatea solicitată poate să sesizeze Comisia, care emite un aviz în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19 alineatul (2).

(6) Autoritatea solicitată poate să se consulte cu autoritatea solicitantă la adoptarea măsurilor executorii menționate la alineatele (1) și (2). Autoritatea solicitată informează, fără întârziere, autoritatea solicitantă, autoritățile competente ale celorlalte state membre și Comisia despre măsurile luate și efectul acestora asupra încălcării intracomunitare, indicând în special dacă aceasta din urmă a încetat.

(7) Măsurile necesare pentru aplicarea prezentului articol se adoptă în conformitate cu articolul 19 alineatul (2).

Articolul 9

Coordonarea activităților de supraveghere a pieței și de executare a legislației

(1) Autoritățile competente își coordonează activitățile de supraveghere a pieței și de executare a legislației. Acestea schimbă între ele toate informațiile necesare în acest sens.

(2) În cazul în care autoritățile competente au cunoștință de o încălcare intracomunitară care aduce atingere intereselor consumatorilor din mai mult de două state membre, acestea își coordonează măsurile executorii și cererile de asistență reciprocă prin intermediul unui birou unic de legătură. Acestea se străduiesc în special să conducă anchetele și să ia măsurile executorii în mod simultan.

(3) Autoritățile competente informează în prealabil Comisia despre această coordonare și pot să invite agenții și alte persoane însoțitoare autorizate de Comisie să participe.

(4) Măsurile necesare pentru aplicarea prezentului articol se adoptă în conformitate cu articolul 19 alineatul (2).

Articolul 10

Baza de date

(1) Comisia menține o bază de date electronică în care păstrează și prelucrează informațiile pe care le primește în temeiul articolelor 7, 8 și 9. Baza de date se pune numai la dispoziția autorităților competente în scopul consultării. În ceea ce privește obligația de a notifica informațiile care trebuie păstrate în baza de date și prelucrarea datelor cu caracter personal conținute în aceste informații, autoritățile competente sunt considerate responsabile de prelucrare în conformitate cu articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE. În ceea ce privește obligațiile care îi revin în conformitate cu prezentul articol și prelucrarea datelor cu caracter personal conținute în aceste informații, Comisia este considerată responsabilă de prelucrarea datelor în conformitate cu articolul 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

▼B

(2) În cazul în care o autoritate competentă stabilește că notificarea unei încălcări intracomunitare pe care a efectuat-o în temeiul articolului 7 s-a dovedit ulterior nefondată, aceasta retrage notificarea și Comisia elimină, fără întârziere, informația respectivă din baza de date. În cazul în care Comisiei i se notifică de către o autoritate solicitată în temeiul articolului 8 alineatul (6) că o încălcare intracomunitară a încetat, datele păstrate în privința încălcării respective se șterg la cinci ani după notificare.

(3) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu articolul 19 alineatul (2).

CAPITOLUL III

CONDIȚII GENERALE DE REGLEMENTARE A ASISTENȚEI RECIPROCE

Articolul 11

Competențe generale

(1) Autoritățile competente își îndeplinesc obligațiile în temeiul prezentului regulament ca și cum ar acționa în interesul consumatorilor din țara lor, fie din proprie inițiativă, fie la cererea unei alte autorități competente din țara lor.

(2) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta, prin intermediul biroului unic de legătură, o coordonare eficientă a aplicării prezentului regulament de către autoritățile competente, celelalte autorități publice, organismele care au un interes legitim să pună capăt sau să interzică încălcările intracomunitare pe care le-au desemnat, precum și instanțele judecătorești competente.

(3) Statele membre încurajează cooperarea dintre autoritățile competente și toate celelalte organisme care au un interes legitim, în temeiul dreptului intern, să pună capăt sau să interzică încălcările intracomunitare pentru ca eventualele încălcări intracomunitare să fie notificate, fără întârziere, autorităților competente.

Articolul 12

Proceduri privind cererile de asistență reciprocă și schimburile de informații

(1) Autoritatea solicitantă se asigură că orice cerere de asistență reciprocă conține suficiente informații pentru a permite autorității solicitate să îndeplinească cererea, inclusiv orice dovadă necesară care nu poate fi obținută decât pe teritoriul autorității solicitante.

(2) Cererile sunt transmise de autoritatea solicitantă biroului unic de legătură al autorității solicitate, prin biroul unic de legătură al autorității solicitante. Acestea sunt adresate, fără întârziere, de biroul unic de legătură al autorității solicitate către autoritatea competentă în cauză.

(3) Cererile de asistență și toate comunicările de informații se fac în scris prin intermediul unui formular standard și sunt transmise pe cale electronică, prin baza de date menționată la articolul 10.

▼B

(4) Autoritățile competente în cauză convin în privința limbilor care trebuie utilizate în cererile și în comunicările de informații înainte de prezentarea cererilor. În cazul în care nu se ajunge la un acord, cererile se comunică în limba sau limbile oficiale ale statului membru al autorității solicitate.

(5) Informațiile transmise în urma unei cereri se comunică direct și simultan autorității solicitante și biroului unic de legătură al autorității solicitante și celui al autorității solicitate.

(6) Măsurile necesare pentru aplicarea prezentului articol se adoptă în conformitate cu articolul 19 alineatul (2).

Articolul 13

Utilizarea informațiilor și protecția datelor cu caracter personal, precum și a secretului profesional și comercial

(1) Informațiile furnizate pot să fie utilizate numai pentru a asigura respectarea legilor care protejează interesele consumatorilor.

(2) Autoritățile competente pot să invoce ca probă informații, documente, constatări, declarații, copii certificate sau date transmise, în același temei ca documentele similare din țara lor.

(3) Informațiile comunicate sub orice formă unor persoane care lucrează pentru autoritățile competente, instanțe judecătorești, alte autorități publice și pentru Comisie, inclusiv informațiile notificate Comisiei și înregistrate în baza de date menționată la articolul 10, a căror divulgare ar aduce atingere:

— protecției vieții private și integrității individului, în special în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor cu caracter personal;

— intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală;

— procedurilor jurisdicționale și avizelor juridice

sau

— obiectivelor activităților de inspecție sau de anchetă,

sunt confidențiale și supuse obligației secretului profesional, cu excepția cazului în care divulgarea lor este necesară pentru a pune capăt sau a interzice o încălcare intracomunitară și cu condiția ca autoritatea care comunică informațiile să consimtă să le divulge.

▼B

(4) În sensul aplicării prezentului regulamentul, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a restrânge drepturile și obligațiile prevăzute la articolele 10, 11 și 12 din Directiva 95/46/CE pentru a proteja interesele menționate la articolul 13 alineatul (1) literele (d) și (f) din directiva menționată anterior. Comisia poate să restrângă drepturile și obligațiile menționate la articolul 4 alineatul (1), la articolul 11, la articolul 12 alineatul (1), la articolele 13-17 și la articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, în cazul în care această restricție constituie o măsură necesară pentru protecția intereselor menționate la articolul 20 alineatul (1) literele (a) și (e) din regulamentul menționat anterior.

(5) Măsurile necesare pentru aplicarea prezentului articol se adoptă în conformitate cu articolul 19 alineatul (2).

Articolul 14

Schimbul de informații cu țările terțe

(1) În cazul în care o autoritate competentă primește informații de la o autoritate dintr-o țară terță, aceasta le transmite autorităților competente relevante din celelalte state membre, în măsura în care acordurile de asistență bilaterale încheiate cu țara terță în cauză o autorizează și în conformitate cu legislația comunitară privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

(2) Autoritatea competentă poate, de asemenea, să transmită unei autorități dintr-o țară terță, în cadrul unui acord bilateral de asistență încheiat cu țara în cauză, informații transmise în conformitate cu prezentul regulament, cu condiția ca autoritatea competentă care a furnizat inițial informațiile să consimtă și în conformitate cu legislația comunitară privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

Articolul 15

Condiții

(1) Statele membre renunță la orice cerere de rambursare a cheltuielilor suportate în conformitate cu prezentul regulament. Cu toate acestea, în cazul în care măsurile sunt considerate nefondate de către o instanță judecătorească, statul membru al autorității solicitante rămâne responsabil, față de statul membru al autorității solicitate, de orice cheltuială suportată și de orice pierdere suferită din acest motiv, în ceea ce privește toate elementele care au legătură cu fondul încălcării intracomunitare.

(2) Autoritatea solicitată poate să refuze să răspundă la o cerere de măsuri executorii prezentată în conformitate cu articolul 8, în urma unei consultări cu autoritatea solicitantă în cazul în care:

(a) o procedură judiciară a fost deja începută sau s-a dat deja o hotărâre definitivă în ceea ce privește aceleași încălcări intracomunitare de către autoritățile judiciare ale statului membru al autorității solicitate sau al autorității solicitante;

(b) după părerea sa, după anchetarea adecvată efectuată de autoritatea solicitată s-a stabilit că nu a avut loc nici o încălcare intracomunitară

sau

▼B

(c) după părerea sa, autoritatea solicitantă nu a furnizat suficiente informații în conformitate cu articolul 12 alineatul (1), cu excepția cazului în care autoritatea solicitată a refuzat deja să răspundă cererii în temeiul alineatului (3) litera (c) în ceea ce privește aceeași încălcare intracomunitară.

(3) Autoritatea solicitată poate să refuze să răspundă unei cereri de informații prezentată în conformitate cu articolul 6 în cazul în care:

(a) după părerea sa, în urma unei consultări cu autoritatea solicitantă, se dovedește că aceasta din urmă nu are nevoie de informațiile cerute pentru a stabili dacă o încălcare intracomunitară s-a produs sau există motive întemeiate să se bănuiască că o astfel de încălcare se poate produce;

(b) autoritatea solicitantă estimează că informațiile nu intră sub incidența dispozițiilor privind confidențialitatea și secretul profesional menționate la articolul 13 alineatul (3)

sau

(c) o cercetare penală sau o procedură judiciară a fost deja începută sau s-a dat deja o hotărâre definitivă cu privire la aceleași încălcări intracomunitare și împotriva acelorași comercianți sau furnizori de către autoritățile judiciare ale statului membru al autorității solicitate sau de cel al autorității solicitante.

(4) Autoritatea solicitată poate să decidă să nu se conformeze obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 7, în cazul în care o cercetare penală sau o procedură judiciară a fost deja începută sau s-a dat deja o hotărâre definitivă cu privire la aceleași încălcări și împotriva acelorași comercianți sau furnizori de către autoritățile judiciare ale statului membru al autorității solicitate sau de cel al autorității solicitante.

(5) Autoritatea solicitantă și Comisia sunt informate de către autoritatea solicitată despre motivele respingerii asistenței. Autoritatea solicitantă poate să sesizeze Comisia, care emite un aviz în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19 alineatul (2).

(6) Măsurile necesare pentru aplicarea prezentului articol se adoptă în conformitate cu articolul 19 alineatul (2).

CAPITOLUL IV

ACTIVITĂȚI COMUNITARE

Articolul 16

Coordonarea aplicării legislației

(1) În măsura necesară realizării obiectivelor prezentului regulament, statele membre se informează reciproc și informează Comisia despre activitățile lor care prezintă un interes comunitar în domenii cum sunt:

(a) formarea agenților lor însărcinați să se asigure de aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorilor, inclusiv formarea lingvistică și organizarea de seminarii de formare;

(b) adunarea și clasificarea reclamațiilor consumatorilor;

(c) dezvoltarea unor rețele de agenți abilitați specializați pe sectoare;

(d) dezvoltarea unor unelte de informare și comunicare;

▼B

(e) elaborarea de standarde, metodologii și orientări în materie de protecție a consumatorilor destinate agenților însărcinați să se asigure de aplicarea legislației;

(f) schimbul de agenți.

Statele membre pot, în cooperare cu Comisia, să efectueze activități comune în domeniile menționate la literele (a)-(f). Statele membre elaborează, în cooperare cu Comisia, un cadru comun pentru clasificarea reclamațiilor consumatorilor.

(2) Autoritățile competente pot face schimb de agenți abilitați pentru a îmbunătăți cooperarea. Acestea iau măsurile necesare pentru ca agenții abilitați care fac obiectul unui schimb să participe la activitățile autorității competente. În acest scop, agenții respectivi sunt autorizați să realizeze sarcinile care le sunt încredințate de către autoritatea competentă gazdă, în conformitate cu legile statului membru respectiv.

(3) Pe parcursul schimbului, responsabilitatea civilă și penală a agentului abilitat este supusă acelorași condiții ca aceea a agenților autorității competente gazde. Agenții abilitați care fac obiectul unui schimb îndeplinesc standardele profesionale și sunt supuși regulilor de conduită interne adecvate ale autorității competente gazde, care garantează, în special protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, echitatea procedurilor și respectarea adecvată a dispozițiilor articolului 13 în materie de confidențialitate și de secret profesional.

(4) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, inclusiv modalitățile de aplicare a activităților comune, se adoptă în conformitate cu articolul 19 alineatul (2).

Articolul 17

Cooperare administrativă

(1) În măsura necesară realizării obiectivelor prezentului regulament, statele membre se informează reciproc și informează Comisia despre activitățile lor care prezintă un interes comunitar în domenii cum sunt:

(a) informarea și consilierea consumatorilor;

(b) susținerea activităților reprezentanților consumatorilor;

(c) susținerea activităților organismelor însărcinate cu soluționarea extrajudiciară a litigiilor cu consumatorii;

(d) asistența oferită consumatorilor în materie de acces la justiție;

(e) adunarea de date statistice, de rezultate ale cercetărilor și de alte informații privind comportamentul și atitudinea consumatorilor, precum și consecințele pentru aceștia.

Statele membre pot, în cooperare cu Comisia, să efectueze activități comune în domeniile menționate la literele (a)-(e). Statele membre elaborează, în cooperare cu Comisia, un cadru comun pentru activitățile menționate la litera (e).

(2) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, inclusiv modalitățile de aplicare a activităților comune, se adoptă în conformitate cu articolul 19 alineatul (2).

▼B

Articolul 18

Acorduri internaționale

Comunitatea cooperează cu țările terțe și cu organizațiile internaționale competente în domeniile reglementate de prezentul regulament în scopul îmbunătățirii protecției intereselor economice ale consumatorilor. Modalitățile de cooperare, inclusiv stabilirea unor înțelegeri de asistență reciprocă, pot să facă obiectul unor acorduri între Comunitate și țările terțe în cauză.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 19

Procedura comitetului

(1) Comisia este sprijinită de un comitet.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE se aplică, cu respectarea dispozițiilor articolului 8.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește propriul regulament de procedură.

Articolul 20

Mandatul comitetului

(1) Comitetul poate să examineze orice problemă legată de aplicarea prezentului regulament ridicată de președintele său, fie la inițiativa acestuia din urmă, fie la cererea unui reprezentant al unui stat membru.

(2) În special, examinează și evaluează funcționarea dispozițiilor în materie de cooperare prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 21

Rapoarte

(1) Comisiei i se comunică de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă sau al acordurilor, altele decât cele privind cazuri individuale, pe care le încheie în materiile reglementate de prezentul regulament.

(2) La fiecare doi ani începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament, Comisiei i se raportează de către statele membre în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament. Comisia face aceste rapoarte publice.

(3) Rapoartele prezintă:

(a) orice informație nouă privind organizarea, puterile, resursele sau responsabilitățile autorităților competente;

(b) orice informație privind tendințele, mijloacele sau metodele de comitere a încălcărilor intracomunitare, în special cele care au evidențiat insuficiențe sau lacune în prezentul regulament sau în legile care protejează interesele consumatorilor;

▼B

(c) orice informație privind tehnicile de aplicare a legislației care s-au dovedit eficiente;

(d) statistici recapitulative privind activitățile autorităților competente, cum sunt acțiunile efectuate în temeiul prezentului regulament, reclamațiile primite, măsurile executorii și deciziile luate;

(e) sinteze ale deciziilor interpretative majore emise de instanțele judecătorești naționale privind legile care protejează interesele consumatorilor;

(f) orice alte informații relevante pentru aplicarea prezentului regulament.

(4) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament stabilit pe baza rapoartelor prezentate de statele membre.

▼M5

Articolul 21a

Reexaminare

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului până la data de 31 decembrie 2014 un raport care evaluează eficacitatea și mecanismele operaționale ale prezentului regulament și analizează în detaliu posibilitatea includerii în anexă a unor acte legislative suplimentare care protejează interesele consumatorilor. Raportul are la bază o evaluare externă și o consultare extinsă cu toate părțile interesate și este însoțit, după caz, de o propunere legislativă.

▼B

Articolul 22

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 29 decembrie 2005.

Dispozițiile privind asistența reciprocă menționate la capitolele II și III se aplică de la 29 decembrie 2006.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXĂ

Directive și regulamente reglementate de articolul 3 litera (a) [1]

▼M5

1. Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, 27.12.2006, p. 21): articolul 1, articolul 2 litera (c) și articolele 4-8.

▼B

2. Directiva 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale (JO L 372, 31.12.1985, p. 31).

▼M5

3. Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

4. Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1): articolele 9, 10, 11, 19-26.

▼B

5. Directiva 90/314/CEE a Consiliului din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite (JO L 158, 23.6.1990, p. 59).

▼M5

6. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).

7. Directiva 2008/122/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind protecția consumatorilor în ceea ce privește anumite aspecte referitoare la contractele privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată, la contractele privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, precum și la contractele de revânzare și de schimb (JO L 33, 3.2.2009, p. 10).

▼B

8. Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor la distanță (JO L 144, 4.6.1997, p. 19). Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/65/CE (JO L 271, 9.10.2002, p. 16).

▼M5

———————

▼B

10. Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor (JO L 80, 18.3.1998, p. 27).

11. Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, 7.7.1999, p. 12).

12. Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

———————

[1] ►M5 Directivele nr. 6, 8 și 13 conțin dispoziții speciale. ◄

▼B

13. Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman: articolele 86-100 (JO L 311, 28.11.2001, p. 67). Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE (JO L 136, 30.4.2004, p. 34).

14. Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum.

15. Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor (JO L 46, 17.2.2004, p. 1).

▼M1

16. Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

▼M3

17. Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice): articolul 13 (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

▼M4

18. Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile persoanelor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare ([1]).

([1]) JO L 334, 17.12.2010, p. 1.